

Mál nr. 172/2012**M****og****Vátryggingafélagið X v/málskostnaðartryggingar****Ágreiningur um bótaskyldu í tengslum við umferðaróhapp í september 2008.****Gögn.**

- 1) Málskot móttakið 24.04. 2012.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 10.05. 2012.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Dóttir M lenti í umferðaróhappi árið 2008. Voru dómkvaddir matsmenn fengnir til að meta afleiðingar slyssins en félagið greiddi kostnað vegna þess úr ábyrgðartryggingu tjónvalds. M var ósáttur við matið og óskaði eftir dómkvaðningu matsmanna til þess að meta tjónið að nýju til hækkunar. Niðurstaða seinna matsins var sú sama og í undirmati. Félagið hafnaði að greiða kostnað vegna síðara matsins þar sem M ákvað sjálfur að leita eftir matinu án aðkomu félagsins og þar sem niðurstaða þess mats var í samræmi við fyrirliggjandi mat. M óskaði næst eftir því að málskostnaðartrygging myndi greiða fyrir matskostnaðinn en því hafnar félagið með vísan til þess að ágreiningurinn félli utan skilmála vátryggingarinnar í ljósi þess að um ágreining væri að ræða sem varðar vátryggðan sem stjórnanda eða notanda vélknúins farartækis í skilningi skilmála.

M er ósammála afstöðu félagsins. Hann telur þann atburð sem dóttir hans lenti í falla innan gildissviðs vátryggingarinnar í ljósi þess að dóttir M hafi lent í umferðaróhappi sem tjónþoli og þannig hafi hún ekki verið stjórnandi ökutækis. Þá bendi M á að dóttir hans hafi ekki verið vátryggð, heldur fjölskyldumeðlimur á sama heimili og vátryggður. Félagið hafnar þessari afstöðu M. Í skilmálum sé tilgreint að vátrygging bætir ekki “Málskostnað; sem varðar vátryggðan sem eiganda og notanda eða stjórnanda vélknúins farartækis...” Óumdeilt sé að dóttir M var ökumaður bifreiðar. Ekki sé gerður greinarmunur á því hvort notandi eða stjórnandi er tjónþoli eða tjónvaldur. Félagið vísar og til þess að dóttir M er meðvátryggð og fellur því undir skilgreiningu c-liðar 1. mgr. 2. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 þar sem hún skv. Vátryggingarsamningi á rétt á að krefja félagið um bætur. Þetta er og í takt við skilmála þar sem fram kemur að “meðvátryggður eru maki eða sambúðarmaki vátryggingartaka og ógift börn þeirra enda hafa þau sama lögheimili á Íslandi og vátryggingartaki, sameiginlegt heimilishald og búa á sama stað.”

Félagið ítrekar fyrri afstöðu sína og bendir á að kostnaður vegna matgerðarinnar er sprottinn af umferðarslysi sem dóttir M lenti í er hún var ökumaður og varðar því hana sem stjórnanda vélknúins farartækis í skilningi skilmála. Bótaskylda sé því ekki fyrir hendi.

M telur bótaskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu sem óþarft er að gera ítarlega grein fyrir. Hann telur dóttur sína sem tjónþola í þessu tilviki ekki vátryggða heldur fjölskyldumeðlim á sama heimili og vátryggður.

Álit

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum hefur ekki verið sýnt fram á bótaskyldu vegna þeirrar vátryggingar sem hér um ræðir. Um undanskilda áhættu er að ræða samkvæmt vátryggingarskilmálum. Dóttir M er vátryggð skv. skilmálum og lögum um vátryggingarsamninga. Samkvæmt 2. gr. skilmála er vátryggingartaki vátryggður og meðvátryggðir eru maki eða sambúðarmaki vátryggingartaka og ógift börn þeirra enda hafa þau sama lögheimili á Íslandi og vátryggingartaki, sameiginlegt heimilishald og búa á sama stað. Miðað við fyrirliggjandi gögn verður önnur ályktun ekki dregin en að nefnt ákvæði eigi við. Telja verður og að um undanskilda

áhættu sé að ræða sbr. grein 25.10 þar sem segir að vátryggingin bætir ekki málskostnað sem varðar vátryggðan sem notanda eða stjórnanda vélknúins farartækis.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 30. maí 2012

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.